

Dosarul nr. 2ra-1597/17

Instanța de fond: Judecătoria Râșcani – S. Godorogea,

Instanța de apel: CA Bălți – A. Ciobanu, A. Rotaru, O. Moraru,

ÎNCHEIERE

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Maria Cucereavaia,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată declarată de către Maria
Cucereavaia împotriva Instituției Medico - Sanitare Publice „Centru de Sănătate
Râșcani” și Instituției Medico – Sanitare Publice „Spitalul Raional Râșcani” cu
privire la contestarea nulității ordinului de concediere, încasarea indemnizației de
eliberare din serviciu și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din data de 15 mai 2017, prin care s-a
admis apelul declarat de către Maria Cucereavaia, s-a casat hotărârea Judecătoriei
Râșcani din data de 27 iunie 2016, s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a respins
cererea de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată,

C O N S T A T Ă :

Maria Cucereavaia la data de 13 august 2015 s-a adresat cu cerere de chemare
în judecată împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice „Centrul de Sănătate
Râșcani” și Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul raional Râșcani” privind
constatarea nulității ordinului nr.32-c din 07 februarie 2002 privind concedierea din
lucru, încasarea indemnizației de eliberare din serviciu pentru perioada 05 octombrie
1976 - 12 februarie 2002, în mărime de 15 667 lei, repararea prejudiciului moral în
cuantum de 5 000 lei de la fiecare și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d.1-5, vol.
I).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că prin ordinul nr. 92-k din 05
octombrie 1976 a fost angajată în funcție de soră medicală la Spitalul raional Râșcani,
pe o durată nedeterminată.

Pe parcursul activității de mai multe ori a fost transferată în diferite funcții, atât
în cadrul aceleiași instituții, cât și în cadrul altor instituții, fără consimțământul
acesteia, astfel angajatorul încălcând legislația muncii.

Prin ordinului nr.3-k din 03 ianuarie 1984, ea a fost transferată în funcția de moașă în cabinetul oncoprofilactic cu sediul în policlinică, care ulterior a suferit restructurări și de fiecare dată și-a schimbat denumirea: Centrul medicilor de profil general, Centrul medicilor de familie Râșcani, IMSP Centrul medicilor de familie, iar începând cu data de 24 ianuarie 2014 ÎMSP Centrul de Sănătate Râșcani.

Potrivit ordinului nr. 175-c din 28 noiembrie 2014 cu privire la desfacerea contractului individual de muncă emis de către IMSP Centrul de Sănătate Râșcani, Maria Cucereavaia, moașa cabinetului de examinări profilactice ginecologice din CS Râșcani a fost concediată din funcție începând cu data de 01 decembrie 2014, în baza art. 86 pct. c) din CM în legătură cu reducerea numărului de state de personal. Odată cu concedierea Mariei Cucereavaia i s-a calculat și achitat indemnizația de eliberare din serviciu pentru perioada de la 12 februarie 2002 până la data concedierii.

În opinia reclamantei, achitarea parțială de către IMSP Centrul de Sănătate Râșcani a indemnizației de concediere constituie o încălcare a dreptului acesteia, ori afirmațiile angajatorului precum că aceasta a fost angajată în cadrul instituției respective la data de 12 februarie 2002 nu corespunde realității, iar ordinul nr. 32- C din data de 07 februarie 2002 cu privire la concedierea sa în legătură cu transferul acesteia în cadrul Centrului Medicilor de Familie este lovit de nulitate. Mai mult ca atât, aceasta a făcut cunoștință cu ordinul sus- menționat abia în anul 2014, când a fost concediată, fiind emis cu încălcarea legislației muncii.

În urma neachitării integrale a indemnizației de concediere Maria Cucereavaia a avut de suferit, având o pensie mică, iar alt venit sau ajutor material nu a avut.

Prin hotărârea Judecătorei Râșcani din data de 27 iunie 2016 cererea de chemare în judecată depusă de către Maria Cucereavaia s-a respins ca fiind tardivă (f.d. 133, 137-141, vol.I).

Curtea de Apel Bălți prin decizia din data de 15 mai 2017 a admis apelul declarat de către Maria Cucereavaia, a casat hotărârea Judecătorei Râșcani din data de 27 iunie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri, prin care a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Maria Cucereavaia ca fiind neîntemeiată (f.d. 214,215-218 vol.I).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 26 iunie 2017 Maria Cucereavaia a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei recurate cu emiterea unei hotărâri noi privind admiterea acțiunii (f.d. 1-5, vol.II)

În motivarea recursului recurenta a indicat, că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, a apreciat probele arbitrar fapt ce a dus la soluționarea greșită a litigiului. Consideră, că instanța de apel nu a ținut cont de concluziile colegiului Curții Supreme de Justiție, prin care s-a constatat, că ordinul contestat nu i s-a adus la cunoștință, fiind încălcată legislația muncii.

La data de 07 august 2017 Instituția Medico-Sanitară Publică „Centrul de Sănătate Râșcani” a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat (f.d. 12-13, vol.II).

Instituția Medico-Sanitară Publică „Spitalul raional Rîșcani” la data de 04 august 2017 a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs ca fiind neîntemeiată (f.d. 18-19, vol. II).

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 15 mai 2017, expediată participanților la proces prin intermediul oficiului poștal la data de 06 iunie 2017, recepționată de către Maria Cucereavaia la data de 11 iunie 2017 (f.d. 221, vol. I).

În aceste circumstanțe recursul depus de către Maria Cucereavaia la data de 26 iunie 2017, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Maria Cucereavaia este inadmisibil din considerentele ce preced.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Maria Cucereavaia asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Maria Cucereavaia inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin. 1, 433, lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiției

DISPUNE :

Recursul declarat de către Maria Cucereavaia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas